KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 29 juli 1994 door de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot coördinatie van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie", heeft op 16 november 1994 het volgend advies gegeven :

I. STREKKING VAN HET ONTWERP.

Artikel 26, § 1, van het decreet van 4 mei 1994 betreffende de kabelnetten en de vergunning voor het aanleggen en exploiteren ervan en betreffende het bevorderen van de verspreiding en produktie van televisieprogramma's (hierna : het kabeldecreet van 4 mei 1994) machtigt de Vlaamse regering tot het codificeren en het coördineren van een aantal wetten, decreten en bij decreet bekrachtigde besluiten van de Vlaamse regering, opgesomd in artikel 26, § 2.

Het voor advies voorgelegde ontwerp geeft uitvoering aan die bepaling.

Overeenkomstig artikel 26, § 4, van het decreet draagt de coördinatie-codificatie het opschrift : "Decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op ...".

Volgens artikel 26, § 5, dient het ontwerp door de Vlaamse Raad te worden bekrachtigd.

II. ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. De rechtsgrond voor het ontwerp is te vinden in het hiervóór genoemde artikel 26, § 1, van het kabeldecreet van 4 mei 1994. Volgens die bepaling kan de Vlaamse regering het kabeldecreet en de in artikel 26, § 2, genoemde wetten, decreten en bij decreet bekrachtigde besluiten van de

Vlaamse regering codificeren en hun bepalingen coördineren met elkaar en met de bepalingen die deze op het tijdstip van de coördinatie impliciet gewijzigd zouden hebben.

Bij het uitvoeren van een codificatie- en coördinatieopdracht dient de regering binnen de perken van de machtigingsbepalingen te blijven. Meer algemeen behoort het tot het wezen van een coördinatie dat geen inhoudelijke, doch uitsluitend vormelijke wijzigingen in de te coördineren teksten worden aangebracht.

Het feit dat artikel 26, § 5, van het kabeldecreet van 4 mei 1994 in een bekrachtiging van de codificatie en coördinatie door de decreetgever voorziet, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Wel biedt de tussenkomst van de decreetgever de mogelijkheid om de nodige rechtszekerheid te verlenen aan de door de regering gekozen oplossingen van interpretatieproblemen die naar aanleiding van de coördinatie gerezen zijn (1). Het is trouwens alleen de decreet-

---

(1) Men denke in het bijzonder aan de interpretatieproblemen in verband met de mate waarin de wet van 6 februari 1987 nog van kracht is; het eenmalig of permanent karakter van de machtiging verleend bij de artikelen 8, §§ 2 en 4, en 9, § 1, van het decreet van 28 januari 1987; het toepassingsgebied van de artikelen 9, § 2, en 13 van het decreet van 28 januari 1987 en van de artikelen 10, 11 en 12 van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1988 betreffende de voorwaarden tot erkenning van niet-openbare televisieverenigingen; de opheffing van artikel 7, § 4, van het decreet van 23 oktober 1991 door artikel 10, § 1, 3°, van het kabeldecreet van 4 mei 1994. Al deze interpretatieproblemen worden verder in het advies besproken.

gever die een authentieke uitlegging van de gecoördineerde decretale bepalingen kan geven (artikel 133 van de Grondwet).

2. Mede gelet op de hiervóór gemaakte opmerking, in fine, geeft de Raad van State in overweging om het ontworpen besluit niet enkel met zijn bijlagen, maar ook met een verslag aan de regering en met het voorliggende advies bekend te maken. Die werkwijze zou het de Vlaamse Raad mogelijk maken met volle kennis van zaken de hem toekomende bevoegdheid uit te oefenen.

III. ONDERZOEK VAN DE TEKST.

A. Coördinatiebesluit.

Aanhef.

In de aanhef wordt de tekst van artikel 26 van het kabeldecreet van 4 mei 1994 niet volledig en correct weergegeven. Zo de regering eraan hecht de bepaling aan te halen op grond waarvan zij tot codificatie en coördinatie is overgegaan, dient de tekst ervan aangepast te worden.

Artikel 1.

In artikel 1 dienen de gecoördineerde teksten normaal te worden ingedeeld volgens hun rechtskracht, en dan binnen elke categorie te worden opgesomd in chronologische

volgorde, te beginnen met de oudste. Wetten, decreten en bij decreet bekrachtigde besluiten hebben echter alle de rechtskracht van een decreet. De volgorde dient dus te worden aangepast. Tevens dienen bij elke tekst telkens de wijzigende teksten te worden vermeld, met hun aard en datum.

Van een federale wet die voorwerp van een coördinatie voor de Vlaamse Gemeenschap is, dienen enkel die bepalingen te worden opgenomen die thans horen tot de bevoegdheid van die Gemeenschap. Concreet betekent zulks dat voor de wet van 6 februari 1987 die bepalingen vermeld moeten worden, die nog van kracht zijn en die een gemeenschapsaangelegenheid betreffen (1).

Louter wijzigende decreten dienen niet als afzonderlijke decreten in de opsomming te worden vermeld. Hetzelfde geldt voor decreten die niet méér inhouden dan de bekrachtiging van een besluit van de Vlaamse regering. In de opsomming dienen dan ook de decreten van 13 juli 1988 en 15 december 1993 te worden weggelaten. Het feit dat de bepalingen van die twee decreten, overeenkomstig de uitdrukkelijke opdracht van de decreetgever (zie de vermelding van die decreten in de opsomming van artikel 26, § 2, van het kabeldecreet van 4 mei 1994), in de coördinatie zijn opgenomen, blijkt voldoende uit de vermelding van die decreten als wijzigende decreten.

---

(1) Zoals de Raad van State hierna nog zal uiteenzetten, is de Vlaamse regering terecht van oordeel dat enkel artikel 17, § 1, van de wet van 6 februari 1987 aan de gestelde voorwaarden beantwoordt.

Overeenkomstig artikel 26, § 1, van het kabeldecreet van 4 mei 1994 zijn de bepalingen van dat decreet zelf in de coördinatie opgenomen. Dat decreet moet dan ook in de opsomming van artikel 1 van het coördinatiebesluit voorkomen.

Verscheidene van de in de coördinatie opgenomen decreten zijn gewijzigd bij het decreet van 4 mei 1994 tot aanpassing van decreten, wetten, koninklijke en ministeriële besluiten aan de federale terminologie en aan de toepassing van artikel 198 van de Grondwet. Dit decreet (hierna : het terminologiedecreet) moet dan ook, waar nodig, telkens bij de wijzigende decreten vermeld worden.

Rekening houdend met het voorgaande, wordt voor artikel 1 de volgende redactie voorgesteld :

"Artikel 1. Overeenkomstig de bij dit besluit gevoegde tekst worden gecoördineerd :

1° het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen, gewijzigd bij de decreten van 23 oktober 1991 en 4 mei 1994;

2° artikel 17, § 1, van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie;

3° het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1988 betreffende de voorwaarden tot erkenning van niet-openbare televisieverenigingen, bekrachtigd bij decreet van 13 juli 1988 en gewijzigd bij de decreten van 23 oktober 1991 en 4 mei 1994;

4° het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1988 houdende de criteria met betrekking tot de duur van de erkenningen van niet-openbare televisieverenigingen, bekrachtigd bij decreet van 13 juli 1988 en gewijzigd bij de decreten van 23 oktober 1991 en 4 mei 1994;

5° het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1988 betreffende het programma-aanbod van niet-openbare televisieverenigingen, bekrachtigd bij decreet van 13 juli 1988 en gewijzigd bij de decreten van 23 oktober 1991 en 4 mei 1994;

6° het decreet van 7 november 1990 houdende organisatie en erkenning van lokale radio’s, gewijzigd bij decreet van 4 mei 1994;

7° het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, gewijzigd bij de decreten van 12 juni 1991, 1 juli 1992, 15 december 1993, 22 december 1993 en 4 mei 1994;

8° het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie, gewijzigd bij de decreten van 15 december 1993 en 4 mei 1994;

9° het decreet van 23 oktober 1991 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen, gewijzigd bij de decreten van 20 mei 1992 en 4 mei 1994;

10° het decreet van 14 juli 1993 houdende de toekenning van zendvergunningen aan de omroeporganisaties, gewijzigd bij decreet van 4 mei 1994;

11° het decreet van 4 mei 1994 betreffende de kabelnetten en de vergunning voor het aanleggen en exploiteren ervan en betreffende het bevorderen van de verspreiding en produktie van televisieprogramma's".

Artikel 2.

Men redigere de aanhef van deze bepaling als volgt : "De Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden is belast ...".

B. Tekst van de coördinatie.

l. Algemene opmerkingen.

a. Belangrijkste wijzigingen.

1. De belangrijkste wijzigingen die de coördinatie doorvoert ten opzichte van de oorspronkelijke teksten betreffen het samenbrengen van de teksten in een nieuwe

ordening, het vernummeren van de bepalingen en het aanpassen van de interne verwijzingen, het harmoniseren van de definities, het invoeren van een zo eenvormig mogelijke terminologie en het aanbrengen van taalkundige verbeteringen, dit laatste op advies van de taaladviseur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1.1. De nieuwe ordening van de teksten is de volgende. In titel I worden, naast het inleidend artikel, de definities samengebracht die nu verspreid liggen over de verschillende teksten. Titel II neemt de bepalingen over van het decreet van 27 maart 1991 met betrekking tot de openbare omroep. In titel III worden de bepalingen in verband met de particuliere omroepen samengebracht, enerzijds deze uit het decreet van 7 november 1990 in verband met de lokale radio-omroepen, anderzijds deze uit het decreet van 28 januari 1987, de besluiten van 11 mei 1988 en het decreet van 23 oktober 1991 in verband met de particuliere televisie-omroepen. Titel IV groepeert de bepalingen die gemeenschappelijk zijn aan de openbare en de particuliere omroepen, afkomstig uit de decreten van 28 januari 1987, 12 juni 1991 en 14 juli 1993 en het kabeldecreet van 4 mei 1994; deze titel bevat ook één bepaling uit de wet van 6 februari 1987. Titel V bevat de bepalingen die gelden ten aanzien van de kabelmaatschappijen; ze zijn overgenomen uit het kabeldecreet van 4 mei 1994, samen met één onderdeel van een bepaling uit het decreet van 23 oktober 1991. Titel VI groepeert de strafbepalingen die voorkomen in de te coördineren teksten, meer bepaald de decreten van 12 juni 1991 en 14 juli 1993 en het kabeldecreet van 4 mei 1994.

Titel VII bevat de overgangsbepalingen die volgens de stellers van het ontwerp nog geen volledige uitwerking hadden.

Op zich is deze ordening logisch. De problemen die rijzen ten gevolge van de plaats die bepaalde artikelen krijgen, worden onder die artikelen behandeld.

Er dient wel te worden opgemerkt dat, anders dan wordt gesteld in de "Aantekeningen ter verantwoording" (bijlage 5, pp. 22-24 en 28-34), het omschrijven in het opschrift van een afdeling, van het toepassingsgebied van de bepalingen die erin worden gegroepeerd, niet volstaat om het toepassingsgebied van de artikelen af te bakenen. Opschriften hebben immers geen normatieve waarde; bij het citeren van een artikel van de coördinatie, los van zijn context, zou men trouwens onder het woord "omroep", gelet op de definitie ervan in artikel 2, 2°, van de coördinatie, alle omroepen moeten begrijpen. In de artikelen 43 e.v., 60 e.v., 64 e.v., 69, 70 e.v. en 76 e.v. moet bijgevolg het woord "omroep", in ieder geval bij de eerste vermelding in elk artikel (dus niet alleen in het eerste artikel van een afdeling), gespecificeerd worden, ofwel door het gebruik van de omschrijvingen "particuliere televisieomroep, die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap", "regionale omroepen", "doelgroepomroepen" ..., ofwel door een verwijzing naar de betrokken onderdelen van artikel 41 (bijvoorbeeld "de omroep bedoeld in artikel 41, 1°", "de omroepen bedoeld in artikel 41, 1°, 3°, 4° en 5°").

1.2. De definities vervat in artikel 2 van de coördinatie zijn opgesteld op basis van de definities die voorkomen in één of meer van de gecoördineerde teksten (1).

1.2.1. Het nagaan van de herkomst ervan vergt enig speurwerk, aangezien de voetnoot bij artikel 2 uiterst summier is. Hierna zal weliswaar worden opgemerkt dat het in principe overbodig is in de voetnoten de herkomst van de bepalingen gedetailleerd en uitgesplitst per onderdeel weer te geven, terwijl de aanduiding van de wijzigingen die door de coördinatie zijn aangebracht t.o.v. de oorspronkelijke teksten wel gedetailleerd moet zijn. Gezien de zeer gediversifieerde herkomst van de onderdelen van artikel 2, verdient het echter wel aanbeveling in de voetnoot bij dat artikel ook die herkomst uitgesplitst weer te geven. De wijzigingen die de coördinatie aanbrengt, kan men aanduiden t.o.v. de bepaling die de belangrijkste (meestal de meest recente) bron is. Hoewel de "Aantekeningen ter verantwoording" uitgebreid de herkomst en de wijzigingen beschrijven, blijft het immers noodzakelijk deze in de voetnoot formeel aan te geven.

Bij wijze van voorbeeld wordt hier de tekst van een voetnoot in verband met artikel 2, 1°, van de coördinatie gesuggereerd :

---

(1) De definitie van "omroep" kwam nog niet voor in de betekenis die eraan wordt gegeven in artikel 2, 2°, doch is samengesteld uit de definitie van "omroep" in artikel 2, eerste streepje, van het decreet van 27 maart 1991 en deze van "radio-omroeporganisatie" en "televisieomroeporganisatie" in artikel 2, 4° en 5°, van het kabeldecreet van 4 mei 1994.

"Art. 2, 1° : decreet van 12 juni 1991, art. 2, 10° en 11°, decreet van 14 juli 1993, art. 2, 1°, en (kabel)decreet van 4 mei 1994, art. 2, 3°; t.o.v. art. 2, 3°, van het decreet van 4 mei 1994 worden de woorden "klank-, televisie of andere soorten programma's" vervangen door de woorden "radio-, televisie- of andere soorten van programma's"".

1.2.2. Van sommige wijzigingen kan men betwijfelen of ze de verstaanbaarheid van de tekst eigenlijk wel verhogen. Dit geldt bijvoorbeeld voor de vervanging van de woorden "en andere klankoverbrengingen" respectievelijk "andere overbrengingen van beelden of teksten" door de woorden "andere soorten van programma's in de vorm van klanken respectievelijk beelden of teksten", in de definities van radio-omroep en televisieomroep (artikel 2, 3° en 4°), gebaseerd op de definities van "radio-omroeporganisatie" en "televisieomroeporganisatie" in artikel 2, 4° en 5°, van het kabeldecreet van 4 mei 1994.

1.2.3. De term "radio-omroep" (artikel 2, 3°) is niet vanzelfsprekend, aangezien het begrip "radio-omroepdienst" in het internationaal verdrag van 6 november 1982 betreffende de televerbindingen, in de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberichtgeving en overigens ook in artikel 2, 21°, van de coördinatie in een bredere betekenis wordt gebruikt, die betrekking heeft op "klank-, televisie- of andere soorten van uitzendingen". Zoals in de "Aantekeningen ter verantwoording" (p. 5) wordt gesteld, sluit het begrip "radio-omroep" echter wel aan bij het courante taalgebruik en kan het om die reden worden behouden.

1.2.4. De definitie van "reclame" in artikel 2, 14°, is overgenomen uit artikel 2, zesde streepje, van het decreet van 27 maart 1991 ("handelsreclame") en uit artikel 2, 1°, van het decreet van 12 juni 1991 ("reclame"). In beide decreten wordt ook een definitie gegeven van "niet-commerciële reclame", die niet is opgenomen in de coördinatie. In artikel 18, § 1, 7°, en § 2, van de coördinatie, wordt "reclame" geschreven in plaats van de in artikel 17, § 1, 7°, en § 2, van het decreet van 27 maart 1991 gehanteerde term "handelsreclame en niet-commerciële reclame". In artikel 81, tweede lid, van de coördinatie wordt de tweede zin van artikel 3, tweede lid, van het decreet van 12 juni 1991 ("Deze exclusiviteit geldt eveneens voor de niet-commerciële reclame") weggelaten, zonder dat deze zin overigens wordt vermeld in bijlage 4 (in de coördinatie niet opgenomen bepalingen). Volgens de "Aantekeningen ter verantwoording" (p. 34) is de bedoelde zin overbodig aangezien niet-commerciële reclame ook een vorm van reclame is. In zijn advies L. 20.083/8 van 12 februari 1991 over het ontwerp dat het decreet van 12 juni 1991 is geworden, noemde ook de Raad van State het onderscheid tussen handelsreclame en niet-commerciële reclame weinig zinvol (1). Uit de parlementaire voorbereiding blijkt evenwel dat het onderscheid welbewust ("om politieke redenen") werd behouden (2). In die omstandigheden is het beter de oorspronkelijke teksten te behouden. Bijgevolg zal ook de definitie van het begrip "niet-commerciële reclame" moeten worden opgenomen in de coördinatie.

---

(1) Parl. St., Vl. Raad, 1990-91, nr. 489/1, p. 28.

(2) Verslag namens de commissie voor de Media, Parl. St., Vl. Raad, 1990-91, nr. 489/5, p. 13.

1.2.5. Wat de niet opgenomen definities betreft (zie "Aantekeningen ter verantwoording", p. 8 e.v.), valt op te merken dat de begrippen "openbare omroep" en "particuliere (televisie)omroep" niet worden gedefinieerd (1).

Het opschrift van titel II van de coördinatie luidt : "De openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap"; in de artikelen van deze titel spreekt men (zoals in het decreet van 27 maart 1991) van "de instelling", een begrip dat wordt gedefinieerd in artikel 3, § 1, van de coördinatie. In de volgende titels gebruikt men de omschrijving "openbare omroep" (bijvoorbeeld de artikelen 52, 10°, 56, 3°, en 96, § 5), "openbare televisieomroep" (bijvoorbeeld artikel 52, 12°), "openbare radio- en televisieomroep" (bijvoorbeeld artikel 87), "de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap" (bijvoorbeeld de artikelen 76, 77, 78 en 113, § 1, 1° en 4°). Het verdient aanbeveling steeds dezelfde term te gebruiken, bij voorkeur "openbare omroep (eventueel openbare televisieomroep, wanneer alleen deze wordt bedoeld) van de Vlaamse Gemeenschap". (Deze laatste precisering is wenselijk, omdat in artikel 113 ook sprake is van de openbare omroepen van de andere Gemeenschappen.) Voor zover deze term niet duidelijk genoeg zou zijn op basis van het gewone spraakgebruik, kan tevens aan artikel 2 van de coördinatie een definitie worden toegevoegd ("openbare

---

(1) Zie de definities van "openbare en private radio-omroepdienst" (omvattende radio én televisie) in het decreet van 12 juni 1991, van "niet-openbare televisie-vereniging" in het decreet van 28 januari 1987, en van "openbare en partikuliere omroeporganisatie" in het decreet van 14 juli 1993.

omroep van de Vlaamse Gemeenschap : de instelling bedoeld in artikel 3, § 1").

De betekenis van het begrip "particuliere (televisie)omroep" kan worden afgeleid uit de artikelen 39 e.v. van de coördinatie, zodat het opnemen van een definitie niet noodzakelijk is (zie de "Aantekeningen ter verantwoording", p. 9). Zoals hoger gesteld (opmerking nr. 1.1.) zal trouwens in de bepalingen van titel III moeten gespecificeerd worden welke categorieën van particuliere televisieomroepen, opgesomd in artikel 41 van de coördinatie, worden bedoeld. Ook hier is eenvormigheid aanbevolen : het ontwerp gebruikt de omschrijvingen "particuliere (televisie)omroep" (bijvoorbeeld de artikelen 40, 52, 12°, 80, § 5, en 96, § 3), "particuliere (televisie)omroep erkend door de Vlaamse Gemeenschap" (bijvoorbeeld opschrift van titel III) en "door de Vlaamse regering erkende particuliere (televisie)omroepen" (bijvoorbeeld de artikelen 76 (1) en 113, § 2, 1°, onrechtstreeks in de artikelen 96, § 2, en 113, § 3) door elkaar.

Ook het begrip "regionale omroep" wordt niet gedefinieerd. De betekenis van dat begrip blijkt echter voldoende uit artikel 50 e.v. ("Aantekeningen ter verantwoording", p. 10). Men gebruike deze term ook in de artikelen 113, § 1, 3°, en 123; in artikel 41, 2°, schrijve

---

(1) Wordt met "een door de Vlaamse regering erkende niet-openbare televisievereniging" in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1988 (erkenningsvoorwaarden) de particuliere televisieomroep die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap bedoeld ?

men "hierna "regionale omroepen" te noemen" in plaats van "hierna in dit hoofdstuk "regionale omroepen" te noemen".

1.3. Binnen het kader van een coördinatie mogen aanpassingen op het vlak van de terminologie en het Nederlands taalgebruik geen betekeniswijziging tot gevolg hebben. Het vervangen van "het hoofdstedelijk gebied Brussel" (bijvoorbeeld artikel 51) of "het hoofdstedelijk gewest Brussel" (bijvoorbeeld artikel 29) door "het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad" voldoet aan die voorwaarde. Zo ook het gebruik van "de Vlaamse regering" in plaats van "de regering" (bijvoorbeeld de artikelen 25, §§ 2 en 4, 32, 11°, en 34 tot 37), van "de Brusselse Hoofdstedelijke regering" in plaats van "de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve" (bijvoorbeeld de artikelen 26 en 56, tweede lid) of van "de federale regering" in plaats van "de nationale regering" (artikel 56, tweede lid). De vervanging van "de Vlaamse minister van Cultuur" door "de Vlaamse regering" (bijvoorbeeld de artikelen 30, § 7, 65, 77 en 95) is daarentegen een inhoudelijke wijziging; hier moet geschreven worden : "de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur".

Volgende taalkundige wijzigingen zijn misschien niet neutraal : "hun mandaat neerleggen" in plaats van "ermee ophouden hun mandaat uit te oefenen" (artikel 11, § 3), "toestemming" in plaats van "machtiging" (onder andere artikel 27, § 13, in tegenstelling tot een aantal andere bepalingen van artikel 27 waar de term "machtiging" is behouden), "verlengbaar" in plaats van "hernieuwbaar" (artikelen 37, 54, § 1, en 80, § 5, tweede lid), "rechten"

in plaats van "rechten tot verspreiding" en "uitzendrechten" (artikelen 76 en 77). Zo met die wijzigingen een inhoudelijke wijziging beoogd zou zijn, lijken zij de grenzen van de machtiging tot coördinatie te buiten te gaan.

Een aantal wijzigingen lijken niet noodzakelijk een verbetering van de tekst met zich te brengen : "lidstaten" in plaats van "Lid-Staten", terwijl in het Verdrag betreffende de Europese Unie nog steeds de oorspronkelijke term wordt gebruikt (bijvoorbeeld de artikelen 2, 12°, en 113, § 2, 4°), "Bij gebrek aan een dergelijke aanwijzing bedoeld in ..." in plaats van "Bij ontstentenis van aanwijzing bedoeld in ..." (artikel 30, § 6, c)) (1), "is uitsluitend beperkt tot het verzorgen van" in plaats van "is beperkt tot het uitsluitend verzorgen van" (artikelen 32, 3°, en 52, 3°), "mogen streekgebonden reclame en streekgebonden sponsoring uitzenden" in plaats van "mogen streekgebonden reclame uitzenden en streekgebonden sponsoring aanwenden" (artikel 59, § 1) (2), "niet rechtstreeks noch onrechtstreeks" in plaats van "rechtstreeks noch onrechtstreeks" (artikel 82, 3°), "In dat geval" in plaats van "In geval van toepassing van het eerste lid" (artikel 95).

Wanneer in de tekst wordt verwezen naar meer dan één artikel, schrijve men "de artikelen ... en ..." in

---

(1) Beter lijkt : "Bij gebrek aan aanwijzing bedoeld in ...".

(2) De gemachtigden van de regering zijn het ermee eens dat de oorspronkelijke tekst behouden moet blijven.

plaats van "artikel ... en ..." (bijvoorbeeld artikel 13, §§ 2 en 3) of "artikel ... en artikel ..." (bijvoorbeeld artikel 86, § 1).

1.4. Wijzigingen op het vlak van de indeling binnen de artikelen worden best enkel doorgevoerd wanneer er een duidelijke reden voor is, die in de "Aantekeningen ter verantwoording" moet worden toegelicht (bijvoorbeeld opsplitsing van een lid in twee leden : in de artikelen 21, § 1, en 86, § 4, gebeurde dit volgens de gemachtigden niet doelbewust, in de artikelen 103 en 104, § 2, wel omwille van de analogie met artikel 104, § 1; herschikking van de paragrafen : artikel 80).

2. Er kan worden gesuggereerd van de gelegenheid gebruik te maken om de teksten op een aantal punten in overeenstemming te brengen met de regels van de legistiek.

Zo kan de indeling in paragrafen worden weggelaten in de artikelen waarin ze niet wordt gebruikt om verscheidene leden binnen een paragraaf te groeperen (bijvoorbeeld de artikelen 3, 7, 11, 13 ...).

Bij een verwijzing binnen hetzelfde artikel zijn de woorden "van dit artikel" overbodig (bijvoorbeeld de artikelen 30, § 6 (1) en 43, § 2). Zo ook de woorden "van

---

(1) Ook de verwijzing naar de paragraaf is overbodig wanneer men binnen dezelfde paragraaf verwijst; dus : "Met het oog op de toepassing van a)" in plaats van "Met het oog op de toepassing van § 6, a), van dit artikel". Zo ook

deze gecoördineerde decreten", wanneer naar welbepaalde artikelen wordt verwezen (bijvoorbeeld artikel 80, § 1). In artikel 113, § 2, 1°, schrijve men "die niet onder de toepassing van § 1 vallen" in plaats van "die niet onder de toepassing van artikel 113, § 1, vallen".

Men schrijve "bedoeld in artikel ..." in plaats van "zoals bepaald in artikel ..." (bijvoorbeeld de artikelen 9 en 34, derde lid).

b. Wet van 6 februari 1987.

1. Artikel 26, § 2, van het kabeldecreet van 4 mei 1994 vermeldt onder de te coördineren wetten, decreten en besluiten, de wet van 6 februari 1987 betreffende de radio-distributie- en de teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie. Ook artikel 1 van het ontwerp van coördinatiebesluit vermeldt deze wet in haar geheel onder de gecoördineerde teksten. In de coördinatie zelf is enkel artikel 17, § 1, van de voornoemde wet opgenomen; de overige bepalingen worden niet vermeld in bijlage 4, die de niet in de coördinatie opgenomen bepalingen opsomt.

Volgens de "Aantekeningen ter verantwoording" (bijlage 5, p. 8) geldt voor de Vlaamse Gemeenschap enkel nog artikel 17 (lees : artikel 17, § 1, aangezien § 2 is opgeheven) en werden de overige bepalingen van de wet van 6 februari 1987 bijgevolg niet in het ontwerp van coördinatie verwerkt.

---

in c).

2. Het voornoemde artikel 17, § 1, van de wet van 6 februari 1987 is overgenomen in artikel 93 van de coördinatie.

Er kan betwisting bestaan over de vraag of de in artikel 17, § 1, geregelde materie behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen dan wel tot die van de federale overheid. Voor de bevoegdheid van de Gemeenschappen pleit de vaststelling dat de materie te maken heeft met de radio en de televisie en met de hulp aan de geschreven pers, welke op zichzelf gemeenschapsaangelegenheden zijn. Voor de bevoegdheid van de federale overheid pleit de vaststelling dat de bijdrage die van de betrokken radio- en televisieomroepen gevraagd kan worden, gekwalificeerd zou kunnen worden als een belasting op de omzet (1).

Het staat niet aan de regering om, ter gelegenheid van een coördinatie, ten aanzien van deze betwisting een standpunt in te nemen. De voorzichtigheid gebiedt integendeel om de genoemde bepaling in de coördinatie op te nemen, weliswaar met het risico dat ooit geoordeeld zou worden dat de materie niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoort. Met de handelwijze van de stellers van het ontwerp kan bijgevolg ingestemd worden.

---

(1) Zie advies nr. L. 20.083/8 van de Raad van State, afdeling wetgeving, van 12 februari 1991 over het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie, Parl. St., Vl. Raad, 1990-91, nr. 489/1, (22), 36-38.

3. Er moet worden onderzocht in hoeverre de andere bepalingen van de wet van 6 februari 1987 tot de bevoegdheid van de Gemeenschap behoren (dan wel een federale materie betreffen) en dus in de coördinatie of op zijn minst in de lijst van niet-opgenomen bepalingen dienen te worden opgenomen.

3.1. De bepalingen van hoofdstuk III ("Bepalingen betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie"), met uitzondering van artikel 17, § 1, en de artikelen 22 en 23 van de genoemde wet, werden voor de Vlaamse Gemeenschap uitdrukkelijk opgeheven bij artikel 18 van het decreet van 12 juni 1991; artikel 17, § 2, was reeds eerder opgeheven bij decreet van 13 juni 1990.

3.2. Volgens de gemachtigden van de regering zijn een aantal bepalingen van hoofdstuk II ("Bepalingen betreffende de radiodistributie- en de teledistributienetten") impliciet opgeheven, doordat zij (al dan niet in gewijzigde vorm) werden overgenomen in het kabeldecreet van 4 mei 1994. Het betreft meer bepaald de artikelen 2, 3, 5, 8, § 1, 9, 10 en 11 van de wet van 6 februari 1987, respectievelijk overgenomen in de artikelen 3 en 5, 4, 6, 7, § 1, 7, § 2, 8, en 9 en 13 van het kabeldecreet van 4 mei 1994. De band tussen de genoemde artikelen blijkt inderdaad uit een

vergelijking van de inhoud ervan en uit de parlementaire voorbereiding van het genoemde decreet (1).

Alhoewel hoofdstuk II nooit in werking werd gesteld ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap, behoren de bepalingen ervan tot de bestaande rechtsorde. Om redenen van rechtszekerheid verdient het bijgevolg aanbeveling de impliciet opgeheven bepalingen uitdrukkelijk op te heffen. Een bepaling daartoe zou kunnen worden opgenomen in het ontwerp van bekrachtigingsdecreet.

3.3. De resterende bepalingen van hoofdstuk II van de wet van 6 februari 1987 (de artikelen 4, 6, 7 en 8, § 2) zijn volgens de gemachtigden federale materie.

3.3.1. Met betrekking tot artikel 4 kan deze zienswijze zonder voorbehoud worden bijgevallen (2).

---

(1) Zie memorie van toelichting, Parl. St., Vl. Raad, 1990-91, nr. 540/1, pp. 4-5 (commentaar bij de artikelen 4, 6, 7 en 8); amendementen voorgesteld door de Vlaamse regering, Parl. St., Vl. Raad, B.Z. 1992, nr. 157/2, pp. 7-8 (verantwoording bij de amendementen op de artikelen 5bis (nieuw) en 8); verslag namens de commissie voor de Media, Parl. St., Vl. Raad, B.Z. 1992, nr. 157/6, pp. 25-26 (bespreking van de artikelen 6, 7 en 8).

(2) Zie artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, volgens hetwelk alleen de federale overheid bevoegd is voor het prijs- en inkomensbeleid. Tijdens de parlementaire voorbereiding van de wet van 8 augustus 1988 tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vermeldde de Minister van Institutionele Hervormingen (N) uitdrukkelijk de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen als behorend tot "de vigerende wetgeving betreffende de materies die nationaal blijven in het kader van de economische en monetaire unie" (Parl. St., Kamer, B.Z. 1988, nr. 516/6, p. 133).

3.3.2. Wat de artikelen 6 en 7 betreft, stelt de Raad van State vast dat deze opgeheven werden, wat de Franse Gemeenschap betreft, bij decreet van 19 juli 1991, zonder dat de Raad van State in zijn advies de bevoegdheid van die Gemeenschap betwistte (1).

Anderzijds heeft de federale overheid die bepalingen eveneens gewijzigd, met name bij artikel 125 van de wet van 21 maart 1991 en bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 15 maart 1994; wat de wet van 21 maart 1991 betreft, had de Raad van State laten verstaan dat bepalingen in verband met uitrustingen en middelen bestemd voor de telecommunicatie door de federale wetgever aangenomen konden worden, voor zover zij niet van toepassing waren op de radio-omroep en de televisie (2).

In het licht van de laatstgenoemde voorwaarde meent de Raad van State te moeten besluiten dat de artikelen 6 en 7 van de wet van 6 februari 1987 wel degelijk betrekking hebben op een federale materie : die bepalingen houden immers een regeling in met betrekking tot het gebruik van een radiodistributie- of teledistributienet voor andere doeleinden dan radio- en televisieomroep.

---

(1) Zie advies nr. L. 20.538/9 van 18 maart 1991 over het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Franse Gemeenschapsraad van 19 juli 1991, Parl. St., Cons. Comm. Fr., 1990-91, nr. 196/1, (50), 58.

(2) Zie advies nr. L. 19.954/9 van 12 juli 1990 over het ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, Parl. St., Kamer, 1989-90, nr. 1287/1, (157), 169.

3.3.3. Artikel 8, § 2, van de wet van 6 februari 1987 bepaalt dat de Koning de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie kan toekennen aan de personeelsleden van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie; tevens wordt de bewijswaarde van hun processen-verbaal geregeld.

Weliswaar kent artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de Gemeenschappen en de Gewesten de bevoegdheid toe om de hoedanigheid van agent of officier van gerechtelijke politie toe te kennen aan bepaalde ambtenaren en om de bewijswaarde van processen-verbaal te regelen. Die bevoegdheid geldt evenwel slechts ten aanzien van het toezicht op de naleving van strafbepalingen die in decreten voorkomen.

Aangezien hoofdstuk II van de wet van 6 februari 1987, met uitzondering van de (federaal gebleven) artikelen 4, 6 en 7, voor de Vlaamse Gemeenschap impliciet vervangen is door de overeenkomstige bepalingen van het kabeldecreet van 4 mei 1994 (zie hiervóór, opmerking 3.2.), heeft artikel 8, § 2, van die wet nog enkel betrekking op de in artikel 7 bedoelde strafbepaling (zie artikel 21 van de wet). Artikel 8, § 2, valt thans dus nog uitsluitend binnen de bevoegdheidssfeer van de federale overheid.

Die bepaling is bijgevolg terecht evenmin in de coördinatie opgenomen.

3.4. Resten nog de artikelen 1, 21 en 24 tot 26 van de wet van 6 februari 1987.

De artikelen 1, een definitieartikel, 21, dat de inbreuken op een aantal bepalingen van hoofdstuk II strafbaar stelt, en 26, dat de inwerkingtreding van hoofdstuk II en van artikel 24 regelt, volgen het lot van de bepalingen waarop ze betrekking hebben : ofwel zijn zij impliciet opgeheven, ofwel behoren zij tot de bevoegdheid van de federale wetgever. De artikelen 24 en 25 zijn opheffings- en wijzigingsbepalingen.

Geen van die bepalingen dient dus in de coördinatie te worden opgenomen.

c. De procedure van artikel 11 van het decreet van 28 januari 1987.

1. Volgens artikel 11, §§ 1 en 2, van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen moeten de reglementaire besluiten bedoeld in de artikelen 8, §§ 2 en 4, 9, § 1, (en artikel 10, inmiddels opgeheven) van hetzelfde decreet door de Vlaamse Raad worden bekrachtigd.

De bepalingen van de betrokken uitvoeringsbesluiten van 11 mei 1988 (besluit erkenningsvoorwaarden, besluit erkenningsduur en besluit programma-aanbod), bekrachtigd bij decreet van 13 juli 1988, zijn in de coördinatie opgenomen, meer bepaald als de artikelen 43, § 2, 44 tot 46, 48 en 49, 60 tot 65, 67, 68 en 76 tot 78. Dit is logisch (1), aangezien zij door de bekrachtiging bij decreet de waarde van een decreet kregen en trouwens worden vermeld in de coördinatieopdracht van artikel 26 van het kabeldecreet van 4 mei 1994.

De tekst van de artikelen 8, §§ 2 en 4, en 11, §§ 1 en 2, van het decreet van 28 januari 1987 is ondergebracht in bijlage 4 (in de coördinatie niet opgenomen bepalingen). Artikel 9, § 1, laatste zin, komt noch in de coördinatie, noch in bijlage 4 voor.

Zoals door de gemachtigden van de regering is verklaard, gaan de stellers van het ontwerp ervan uit dat de machtiging verleend bij de artikelen 8, §§ 2 en 4, en 9, § 1, (onder voorbehoud van de bekrachtiging bedoeld in artikel 11, §§ 1 en 2) uitgeput is. Het is trouwens om die reden dat in het ontwerp van bekrachtigingsdecreet (advies-aanvraag L. 23.655/8) een bepaling is opgenomen naar luid waarvan een nieuwe machtiging aan de Vlaamse regering verleend wordt, ditmaal om de in de coördinatie opgenomen bepalingen van de uitvoeringsbesluiten van 11 mei 1988 te wijzigen, onder voorbehoud van bekrachtiging bij decreet.

---

(1) Over de problemen met betrekking tot het toepassings-gebied van bepaalde van deze artikelen, zie verder de opmerkingen bij de artikelen 76 tot 78.

Het eenmalig karakter van de bij het decreet van 28 januari 1987 verleende machtigingen blijkt echter niet uit de bepalingen van dat decreet. Integendeel, in het advies van de Raad van State over het ontwerp dat tot dat decreet geleid heeft, waarin de besproken bepalingen bekritiseerd werden omdat zij de bevoegdheidsverdeling tussen decreetgever en regering miskenden, wees de Raad erop dat die bepalingen tot gevolg zouden hebben "dat, binnen het toepassingsgebied van (de ontworpen) regeling, de Executieve bevoegd zou zijn een door de Vlaamse Raad bekrachtigd besluit naderhand te wijzigen of op te heffen, mits zij de wijziging of opheffing naderhand dan ook weer aan de Vlaamse Raad ter bekrachtiging voorlegt" (1).

Die vaststelling is in de loop van de besprekingen in de Vlaamse Raad niet tegengesproken (2).

---

(1) Advies nr. L. 17.275/8 van 11 juni 1986, Parl. St., Vl. Raad, 1985-86, nr. 152/1, (18), 21. De Raad van State voegde hieraan toe : "Het hoeft geen betoog dat de Vlaamse Raad ook te allen tijde proprio motu de door hem bekrachtigde besluiten zal kunnen wijzigen of opheffen" (p. 21).

(2) De vaststelling van de Raad van State wordt integendeel uitdrukkelijk bijgevallen in de memorie van toelichting (Parl. St., Vl. Raad, 1985-86, nr. 152/1, p. 14). Tijdens de bespreking in de commissie gaf de betrokken minister eveneens toe, in antwoord op bezwaren vanwege de oppositie, dat de Raad van State aanvaardde dat de Executieve op ieder ogenblik een nieuw besluit kon treffen, en dat zulks inherent was aan het systeem (verslag namens de commissie voor de Media, Parl. St., Vl. Raad, 1985-86, nr. 152/10, p. 151).

Zij wordt trouwens impliciet bevestigd in artikel 11, § 2, derde lid, waarin bepaald wordt dat niet-bekrachtigde besluiten "tegenover derden" hun rechtsgevolgen behouden zolang zij niet vervangen zijn door "nieuwe besluiten".

De bepalingen van de artikelen 8, §§ 2 en 4, 9, § 1, laatste zin, en 11, §§ 1 en 2, dienen bijgevolg in de coördinatie te worden opgenomen, en de artikelen 8, §§ 2 en 4, en 11, §§ 1 en 2, dienen uit bijlage 4 te worden weggelaten.

Indien de regering dit advies niet zou volgen, dient artikel 9, § 1, laatste zin, van het decreet van 28 januari 1987 alleszins vermeld te worden in bijlage 4, en dient de tabel van de concordantie van de oorspronkelijke teksten met de coördinatie dienovereenkomstig te worden aangevuld (bijlage 3) (1). In dat geval verdient het tevens aanbeveling de redenen voor het niet opnemen van de betrokken bepalingen nader toe te lichten in de aantekeningen ter verantwoording (bijlage 5).

2. Artikel 11, § 3, van het decreet van 28 januari 1987 bepaalt dat de op grond van een besluit van de Vlaamse regering erkende verenigingen zich binnen zes maanden kunnen aanpassen aan de bij decreet opgelegde of gewijzigde

---

(1) Men make het onderscheid tussen artikel 9, § 1, eerste en tweede zin, dat wordt overgenomen in artikel 47 van de coördinatie, en artikel 9, § 1, laatste zin, dat niet in de coördinatie wordt opgenomen.

voorwaarden, zonder opschorting van hun erkenning. Die bepaling is opgenomen in artikel 72 van de coördinatie.

De voornoemde bepaling moet gelezen worden in samenhang met die van de hiervóór besproken paragrafen 1 en 2 van artikel 11. Artikel 11, § 3, is bedoeld als een regel ten voordele van verenigingen die erkend zijn op grond van de bepalingen van een reglementair besluit van de Vlaamse regering, waarin de decreetgever vervolgens tijdens de bekrachtigingsprocedure wijzigingen zou hebben aangebracht (1).

In zoverre de bij de artikelen 8, §§ 2 en 4, en 9, § 1, van het decreet van 28 januari 1987 verleende machtigingen niet als eenmalig beschouwd worden, doch integendeel geacht moeten worden een rechtsgrond te bieden voor latere wijzigingen, bij besluit van de Vlaamse regering, van de uitvoeringsbesluiten (zie hierover opmerking 1), dient ook artikel 11, § 3, van het decreet van 28 januari 1987 als een bepaling met in de tijd onbeperkte toepassingsmogelijkheden te worden beschouwd. In die interpretatie wordt artikel 11, § 3, terecht in de coördinatie overgenomen, althans in zoverre ook de bepalingen van de artikelen 8, §§ 2 en 4, 9, § 1, en 11, §§ 1 en 2, van het decreet van 28 januari 1987 in de coördinatie verwerkt worden, en de band tussen de aldus gecoördineerde bepalingen en artikel 72 van het

---

(1) Zie memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 28 januari 1987, Parl. St., Vl. Raad, 1985-86, nr. 152/1, p. 14; verslag namens de commissie voor de Media, Parl. St., Vl. Raad, 1985-86, nr. 152/10, p. 156.

onderhavige ontwerp (artikel 11, § 3, van het voornoemde decreet) behouden blijft.

Indien de Vlaamse regering daarentegen van oordeel zou zijn dat de werking van de artikelen 8, §§ 2 en 4, 9, § 1, laatste zin, en 11, §§ 1 en 2, uitgeput is, dient artikel 11, § 3, als een specifieke overgangsbepaling beschouwd te worden, waarvan de werking thans eveneens uitgeput zou zijn. In die interpretatie zou artikel 72 uit de coördinatie weggelaten moeten worden, en zou artikel 11, § 3, van het decreet van 28 januari 1987 hetzelfde lot moeten ondergaan als de andere, hiervóór genoemde bepalingen van dat decreet.

d. Vormopmerkingen.

1. De in vetjes afgedrukte woorden in de tekst van de coördinatie zijn, volgens de gemachtigden, die welke door de coördinatie worden gewijzigd in vergelijking met de oorspronkelijke tekst. De tekst die wordt bekendgemaakt behoeft een eenvormige druk.

2. In het dispositief wordt door middel van kleingedrukte cijfers verwezen naar de voetnoten. Deze cijfers dienen te worden weggelaten vermits in het voetnotenapparaat de afkorting "Art. 1.", "Art. 2." wordt gebruikt.

2. Bijzondere opmerkingen.

Artikel 1.

1. Men schrijve "bedoeld" in plaats van "als bedoeld".

2. Enkel in artikel 1 van het kabeldecreet van 4 mei 1994 is de verwijzing naar de betrokken grondwetsartikelen reeds aangepast aan de nieuwe nummering. Ten aanzien van de decreten van 28 januari 1987, 7 november 1990, 27 maart 1991, 12 juni 1991, 23 oktober 1991 en 14 juli 1993, waar wordt verwezen naar artikel 59bis van de Grondwet, betreft het dus een wijziging. Men vermelde dit eventueel in de voetnoot.

Artikel 9.

In artikel 9, § 2, eerste lid, wordt "vice-gouverneur van Brabant" vervangen door "vice-gouverneur". Volgens de gemachtigden is het de bedoeling de tekst aan te passen aan de gevolgen van het Sint-Michielsakkoord; men wil in de geest van de oorspronkelijke tekst blijven en een onverenigbaarheid handhaven met alle gouverneursfuncties. Aangenomen kan worden dat zulke aanpassing nog binnen de machtiging tot codificatie en coördinatie blijft.

Met ingang van 1 januari 1995 voorziet de provinciewet (1) evenwel, naast de "gouverneurs van de provincie", in de functies van "gouverneur" en "vice-gouverneur" in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad en van "adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant".

De Raad van State suggereert dan ook om de woorden "met het ambt van provinciegouverneur, van vice-gouverneur van Brabant" te vervangen door de woorden "met de ambten van commissaris van de federale regering, bedoeld in de artikelen 1, 5 en 5bis van de provinciewet".

Artikel 32.

1. De gemachtigden zijn het ermee eens dat in artikel 32, 11°, derde lid, de woorden "tijdens de uitzending van de programma's" (die in artikel 5, 11°, eerste lid, laatste zin, van het decreet van 7 november 1990 voorkomen tussen de woorden "moeten" en "minstens") wederingevoerd worden.

2. In artikel 32, 13°, dat de bepalingen van artikel 5, 13°, van het decreet van 7 november 1990 overneemt,

---

(1) Artikelen 1, 4, 5 en 5bis; deze laatste respectievelijk gewijzigd en ingevoegd bij de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale staatsstructuur (artikelen 221 en 222, die krachtens artikel 402 in werking treden op 1 januari 1995).

worden de woorden "de uitgezonden handelsreclame moet hoofdzakelijk streekgebonden zijn" vervangen door de woorden "de reclame moet streekgebonden zijn". Volgens de gemachtigden wordt het woord "hoofdzakelijk" weggelaten omdat deze bepaling impliciet gewijzigd zou zijn door artikel 3, derde lid, van het decreet van 12 juni 1991, volgens hetwelk de radio- en televisieomroepen die zich tot een deel van de Vlaamse Gemeenschap richten enkel streekgebonden reclame zouden mogen uitzenden. Er moet evenwel opgemerkt worden dat genoemd artikel 3, derde lid, in de mogelijkheid voorziet dat deze omroepen kunnen worden gemachtigd ook andere reclame uit te zenden. De oorspronkelijke tekst dient dan ook behouden te blijven.

Artikel 41.

In artikel 41, 1°, moet het woord "een" vervangen worden door "één".

Artikel 44.

De verwijzing in het tweede lid naar "de bepalingen van deze gecoördineerde decreten die op hem van toepassing zijn" houdt een verruiming in t.o.v. de oorspronkelijke tekst, waar de verplichting om verslag uit te brengen enkel slaat op de naleving van het decreet van 28 januari 1987 en zijn uitvoeringsbesluiten. De verwijzing dient beperkt te worden tot de artikelen van de coördinatie waarin de

bepalingen van het decreet van 28 januari 1987 en zijn uitvoeringsbesluiten zijn overgenomen.

Artikel 49.

In het eerste lid zijn de woorden "Vanaf het tweede kalenderjaar na hun eerste uitzending" weggelaten. Het is echter mogelijk dat bij het verstrijken van de duur van de erkenning van de thans erkende particuliere omroep, die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, een andere omroep wordt erkend. Met het oog op die hypothese dient het aangehaalde zinsdeel in de coördinatie te worden opgenomen. De gemachtigden zijn het hiermee eens.

Artikel 61.

Met betrekking tot het eerste lid geldt dezelfde opmerking als die welke in verband met artikel 44 gemaakt werd.

Artikel 62.

In artikel 62, tweede lid, worden de woorden "met dezelfde termijn als deze van de oorspronkelijke erkenning" vervangen door de woorden "met eenzelfde termijn". De gewijzigde tekst is minder precies dan de oorspronkelijke, aangezien in het eerste lid twee hypothesen zijn voorzien.

Artikel 64.

Met betrekking tot het eerste lid geldt dezelfde opmerking als die welke in verband met artikel 44 gemaakt werd.

Artikel 67.

Met betrekking tot het tweede lid geldt dezelfde opmerking als die welke in verband met artikel 62 gemaakt werd.

Artikel 71.

In artikel 71 van de coördinatie, dat de bepalingen van artikel 12 van het decreet van 28 januari 1987 overneemt, worden de woorden "Onverminderd de toepassing van artikel 14 van dit decreet" weggelaten.

Bedoeld artikel 14, opgenomen in artikel 80 van de coördinatie, regelt de bevoegdheid van de Geschillenraad om uitspraak te doen over individuele betwistingen, gerezen naar aanleiding van de toepassing van o.m. artikel 9, § 2, van het decreet van 28 januari 1987, opgenomen in artikel 74 van de coördinatie. De oorspronkelijke tekst van artikel 12 van het genoemde decreet maakt duidelijk dat de in dat artikel bedoelde bevoegdheid van de Vlaamse regering om de erkenning van een niet-openbare televisievereniging op te schorten of in te trekken, geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de Geschillenraad.

Volgens de "Aantekeningen ter verantwoording" is de verwijzing naar de bevoegdheid van de Geschillenraad in artikel 71 van de coördinatie weggelaten, omdat de Geschillenraad sinds 1994 niet meer over een schorsings- en intrekkingsbevoegdheid beschikt (bijlage 5, p. 31). Die verantwoording is onvoldoende. Ook al beschikt de Geschillenraad thans niet meer over een vergelijkbare bevoegdheid als de Vlaamse regering, toch regelt de huidige tekst van artikel 12 van het decreet van 28 januari 1987 de verhouding tussen de algemene en de bijzondere sanctieregeling, hetgeen niet als overbodig beschouwd kan worden.

De woorden "Onverminderd de toepassing van artikel 80" dienen dan ook in artikel 71 te worden ingevoegd.

Artikel 72.

1. In verband met artikel 72 wordt verwezen naar de hiervóór gemaakte opmerking 2 in verband met de procedure van artikel 11 van het decreet van 28 januari 1987. De Raad van State herinnert eraan dat hij van oordeel is dat artikel 72 terecht in de coördinatie is opgenomen, ervan uitgaand dat artikel 11, § 3, van het decreet van 28 januari 1987 een bepaling is met in de tijd onbeperkte toepassingsmogelijkheden, op voorwaarde evenwel dat ook de bepalingen van de artikelen 8, §§ 2 en 4, 9, § 1, en 11, §§ 1 en 2, van dat decreet in de coördinatie opgenomen worden.

2. In artikel 72 zijn de woorden "De op grond van een besluit van de Vlaamse regering erkende verenigingen" vervangen door de woorden "De omroepen".

Daar deze vervanging niet geheel neutraal is, lijkt het beter om terug te keren naar de oorspronkelijke terminologie.

Artikel 74.

Artikel 74 van de coördinatie neemt de bepalingen over van artikel 9, § 2, van het decreet van 28 januari 1987.

Louter op basis van de tekst van artikel 9 van dat decreet zou ervan uitgegaan kunnen worden dat de bepalingen van paragraaf 2 enkel van toepassing zijn op de in paragraaf 1 bedoelde niet-openbare televisieverenigingen, d.i. thans nog enkel de ene niet-openbare televisievereniging die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap. De in artikel 9, § 2, bedoelde verplichtingen (discriminatieverbod, onpartijdigheid en eerbiediging van de journalistieke plichtenleer) blijken echter een meer algemene draagwijdte te hebben, gelet onder meer op de bevoegdheden die latere decreten, in verband met andere soorten omroepen, met betrekking tot gelijksoortige verplichtingen aan de Geschillenraad hebben toegekend (zie de decreten van 7 november 1990, 27 maart 1991 en 23 oktober 1991). In het licht van die ontwikkelingen moet artikel 9, § 2, van het decreet van 28 januari 1987 zó geïnterpreteerd worden dat het van

toepassing is, niet enkel op de ene particuliere televisie-omroep die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap, maar ook op de doelgroepomroepen, de betaalomroepen en de televisiediensten. De stellers van het ontwerp hebben artikel 74 dan ook terecht in afdeling VII van hoofdstuk II van titel III ondergebracht.

Het zou echter wenselijk zijn dat de interpretatie van het toepassingsgebied van artikel 9, § 2, van het decreet van 28 januari 1987 nader wordt toegelicht in de "Aantekeningen ter verantwoording".

Artikel 75.

Artikel 75 van de coördinatie bevat de bepalingen van artikel 13 van het decreet van 28 januari 1987.

Dat artikel 13 is van toepassing op "de niet-openbare televisieverenigingen", zonder onderscheid. Volgens de definitie van dat begrip in artikel 2, 8°, van hetzelfde decreet vallen daaronder onder meer de verenigingen die zich richten tot een lokale of een regionale gemeenschap.

Weliswaar zijn de regionale omroepen ondertussen aan een eigen regeling onderworpen, vervat in het decreet van 23 oktober 1991. Dit decreet heeft echter de bepalingen van het "algemene" decreet van 28 januari 1987 niet geheel buiten werking gesteld, wat de regionale omroepen betreft. Er is geen reden om aan te nemen dat het voornoemde artikel 13, dat zich inhoudelijk tot een algemene toepassing

leent en waarvoor geen equivalent is terug te vinden in het decreet van 23 oktober 1991, niet meer van toepassing zou zijn op regionale omroepen.

Artikel 75 dient bijgevolg gelicht te worden uit afdeling VII van hoofdstuk II van titel III. Het dient ondergebracht te worden in een nieuwe afdeling met gemeenschappelijke bepalingen, geldend voor de vijf categorieën bedoeld in artikel 41 van de coördinatie.

Artikelen 76, 77 en 78.

In de artikelen 76, 77 en 78 worden de bepalingen van de artikelen 10, 11 en 12 van het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 1988 betreffende de voorwaarden tot erkenning van niet-openbare televisieverenigingen opgenomen. Die bepalingen leggen aan de in "artikel 7, 1°, b, 2 en 3" van het decreet van 28 januari 1987 bedoelde niet-openbare televisieverenigingen beperkingen op, die ertoe strekken de belangen veilig te stellen van de openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap en van de ene niet-openbare televisievereniging die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap.

De artikelen 76, 77 en 78 zijn ondergebracht in afdeling VIII van hoofdstuk II van titel III en zijn dus, volgens de stellers van het ontwerp, mede van toepassing op de regionale omroepen. Volgens de gemachtigden is die interpretatie gesteund op de vaststelling dat in de genoemde artikelen 10, 11 en 12 nog steeds verwezen wordt naar het inmiddels weliswaar opgeheven artikel 7, 1°, b, van het

decreet van 28 januari 1987, dat tot aan zijn opheffing melding maakte van "niet-openbare televisieverenigingen, zich richtend tot een regionale en/of lokale gemeenschap".

Met die interpretatie kan ingestemd worden. Ook al heeft de decreetgever een aantal bepalingen van het decreet van 28 januari 1987 onttrokken aan de toepassing op regionale omroepen, dan nog dient zulks artikel per artikel bekeken te worden (1).

Uit niets blijkt dat de decreetgever geoordeeld heeft dat de artikelen 10, 11 en 12, die zich inhoudelijk nog steeds tot een algemene toepassing lenen en waarvoor geen equivalent of alternatief is terug te vinden in het decreet van 23 oktober 1991, niet meer van toepassing zouden zijn op regionale omroepen.

Het zou evenwel wenselijk zijn dat de interpretatie van het toepassingsgebied van de artikelen 10, 11 en 12 van het decreet van 28 januari 1987 nader wordt toegelicht in de "Aantekeningen ter verantwoording".

Artikel 93.

De woorden "bij een in de Vlaamse regering overlegd besluit" dienen weggelaten te worden. De regering beslist immers steeds collegiaal.

---

(1) Zie ook de hiervóór gemaakte opmerking bij artikel 75 van de coördinatie (artikel 13 van het decreet van 28 januari 1987).

Artikel 94.

In artikel 94, § 3, moet een tikfout worden rechtgezet : de woorden "is verplicht uitzendt, is" moeten vervangen worden door "uitzendt, is verplicht".

Artikel 103.

In artikel 103, tweede lid, dat de bepalingen overneemt van artikel 16 van het kabeldecreet van 4 mei 1994, zijn de woorden "en het aandeel nederlandstalige Europese produkties" weggelaten. De gemachtigden zijn het ermee eens dat dit op een vergissing berust.

Artikel 113.

Artikel 113, § 1, 3°, van de coördinatie bevat een combinatie van de bepalingen van artikel 7, § 4, van het decreet van 23 oktober 1991 en van artikel 10, § 1, 3°, van het kabeldecreet van 4 mei 1994. Beide bepalingen bevatten verplichtingen voor de kabelmaatschappijen met betrekking tot de verdeling van programma's van niet-openbare regionale televisieverenigingen. De vraag rijst of artikel 7, § 4, van het decreet van 1991 niet stilzwijgend opgeheven werd, en thans zonder meer vervangen is door artikel 10, § 1, 3°, van het decreet van 1994.

Beide bepalingen houden de verplichting in voor kabelmaatschappijen om televisieomroepprogramma's van

erkende niet-openbare regionale televisieverenigingen kosteloos, gelijktijdig en in hun geheel door te geven via een eigen kanaal. Artikel 7, § 4, van het decreet van 23 oktober 1991 preciseert dat het doorgeven op een eigen kanaal moet gebeuren "via de hoofdstations die binnen het zendgebied van (de) niet-openbare regionale televisievereniging zijn gelegen en via de hoofdstations die de niet-openbare regionale televisievereniging ter uitvoering van artikel 7, § 2, werden toegewezen". Die precisering komt niet voor in artikel 10, § 1, 3°, van het kabeldecreet van 4 mei 1994; wel bepaalt dat artikel dat de Vlaamse regering afwijkingen op het doorgeven via een eigen kanaal kan toestaan.

Uit de parlementaire voorbereiding van het kabeldecreet van 4 mei 1994 blijkt dat de decreetgever zich wel degelijk bewust was van de verplichtingen die reeds bepaald waren in het decreet van 23 oktober 1991. In de verantwoording bij het amendement van de Vlaamse regering, dat tot artikel 10 van het kabeldecreet van 4 mei 1994 heeft geleid, wordt uiteengezet dat de kosteloosheid reeds ingeschreven is in het decreet van 1991, en dat de verplichting om een eigen kanaal ter beschikking te stellen, behouden blijft; vervolgens wordt uiteengezet waarom de mogelijkheid tot afwijking van die laatste verplichting ingevoerd wordt (1).

---

(1) Verantwoording bij het amendement op artikel 9 van het ontwerp, Parl. St., Vl. Raad, B.Z. 1992, nr. 157/2, p. 11. Zie in dezelfde zin de toelichting door de betrokken minister in het commissieverslag, Parl. St., Vl. Raad, B.Z. 1992, nr. 157/6, p. 26.

Uit de expliciete verwijzing naar de op dat ogenblik bestaande regeling, die als onvolledig beschouwd werd, kan afgeleid worden dat de decreetgever in 1994 de bedoeling had om de bepaling van artikel 7, § 4, van het decreet van 1991 volledig te vervangen door een nieuwe bepaling. Dat artikel 7, § 4, moet dan ook geacht worden stilzwijgend te zijn opgeheven.

Overigens verandert zulks niet aan de verplichting om de programma's van een niet-openbare regionale televisievereniging te verdelen via het hoofdstation van een kabeldistributienet dat gelegen is binnen het zendgebied van die niet-openbare regionale televisievereniging, onder voorbehoud van uitzondering toegestaan door de Vlaamse regering. Die verplichting, welke voorkwam in artikel 7, § 4, van het decreet van 1991, was in feite een herhaling van een verplichting die reeds opgelegd was bij artikel 7, § 2, van dat decreet. Nu dit artikel 7, § 2, niet opgeheven is bij het kabeldecreet van 4 mei 1994 - en de bepalingen daarvan trouwens opgenomen zijn in artikel 51, § 2, van de coördinatie -, bestaat er des te minder bezwaar om artikel 7, § 4, als stilzwijgend opgeheven te beschouwen.

Artikel 113, § 1, 3°, van de coördinatie dient dan ook zó herschreven te worden, dat dit artikel nog enkel de bepaling van artikel 10, § 1, 3°, van het kabeldecreet van 4 mei 1994 bevat.

Terzelfder tijd dient in de tabel van de concordantie van de oorspronkelijke teksten met de coördinatie bij artikel 7, § 4, van het decreet van 23 oktober 1991 te worden vermeld dat dit impliciet opgeheven is. In de "Aantekeningen ter verantwoording" dient zulks gemotiveerd te worden. Omwille van de rechtszekerheid zou dat artikel 7, § 4, tenslotte uitdrukkelijk opgeheven kunnen worden, bijvoorbeeld door een bepaling van het bekrachtigingsdecreet.

Artikel 118.

Artikel 118, dat de strafbepaling van artikel 17 van het decreet van 12 juni 1991 overneemt, verwijst enkel naar afdeling II van titel IV, hoofdstuk II.

Tot de bepalingen die thans aanleiding kunnen geven tot een bestraffing op basis van voornoemd artikel 17, behoort onder meer artikel 15, § 3, van het decreet van 12 juni 1991. De bepalingen van dat artikel zijn overgenomen in artikel 94, § 3, van de coördinatie, dat voorkomt in afdeling III van titel IV, hoofdstuk II.

Artikel 118 van de coördinatie moet dan ook eveneens naar artikel 94, § 3, (of naar afdeling III in haar geheel) verwijzen.

Artikel 119.

Artikel 119, dat de strafbepaling van artikel 23, eerste lid, van het kabeldecreet van 4 mei 1994 overneemt, verwijst onder meer naar titel V.

Enkel hoofdstuk I van die titel bevat gecoördineerde bepalingen die onder de toepassing vallen van de strafbepaling van voornoemd artikel 23, eerste lid. Men vervange "Titel V" dan ook door "titel V, hoofdstuk I".

Artikel 123.

Artikel 123 neemt de overgangsbepaling van artikel 16 van het decreet van 23 oktober 1991 over, met weglating evenwel van de laatste zin.

Volgens die laatste zin moeten de niet-openbare regionale televisieverenigingen die reeds een erkenning verkregen hadden ter uitvoering van het decreet van 28 januari 1987, zich houden aan het zendgebied zoals toegewezen door de regering. Die overgangsregeling kan niet geacht worden volledig uitgewerkt te zijn, zoals in de "Aantekeningen ter verantwoording" gesuggereerd wordt (bijlage 5, p. 40). Zij dient dan ook in artikel 123 opgenomen te worden.

Voetnoten.

1. Voetnoot 1 bevat een voorafgaande opmerking. De daarin aangekondigde werkwijze strekt tot een verhoogde leesbaarheid van de voetnoten.

Het verdient evenwel aanbeveling om in de voetnoten steeds de datum van de betrokken besluiten (11 mei 1988) te herhalen.

2. Het is gebruikelijk in de voetnoten, bij de aanduiding van de herkomst van het gecoördineerde artikel, eerst aard en datum van de oorspronkelijke tekst te vermelden en daarna het betrokken artikel in plaats van omgekeerd (1). Men schrijve aldus, bijvoorbeeld :

"Art 1 : decreet van 28 januari 1987, art. 1; decreet van 7 november 1990, art. 1; decreet van 27 maart 1991, art. 1; decreet van 12 juni 1991, art. 1; decreet van 23 oktober 1991, art. 1; decreet van 14 juli 1993, art. 1; ...".

Hetzelfde geldt voor de aanduiding van de wijzigingen die het gecoördineerde artikel heeft ondergaan (2). Men schrijve aldus, bijvoorbeeld :

---

(1) Handleiding wetgevingstechniek, Diensten van de Eerste Minister, Brussel, 1982, regel 145, formule 112.

(2) Ibid.

"Art. 18 : decreet van 27 maart 1991, art. 17, gewijzigd bij decreet van 12 juni 1991, art. 18, bij decreet van 1 juli 1992, art. 2, bij decreet van 15 december 1993, art. 7, bij (het terminologie)decreet van 4 mei 1994, art. 2; ...".

3. Bij de aanduiding van de wijzigingen die de coördinatie aanbrengt in de oorspronkelijke tekst, vermeldt het ontwerp telkens dat het woord "Executieve" wordt vervangen door het woord "regering". Deze vervanging vloeit, ten aanzien van alle in de coördinatie opgenomen bepalingen (1), echter reeds voort uit artikel 2 van het decreet van 4 mei 1994 tot aanpassing van decreten, wetten, koninklijke en ministeriële besluiten aan de federale terminologie en aan de toepassing van artikel 198 van de Grondwet. Bijgevolg dient de betrokken vermelding telkens te worden weggelaten.

Anderzijds dient bij de aanduiding van de wijzigingen die de gecoördineerde artikelen reeds ondergingen, het decreet van 4 mei 1994, artikel 2, te worden vermeld. Voor de duidelijkheid kan in de voetnoten eventueel een onderscheid worden gemaakt tussen "het terminologiedecreet van 4 mei 1994" en "het kabeldecreet van 4 mei 1994"; een toelichting hierover dient dan te worden opgenomen in de voorafgaande opmerking.

---

(1) Ook de in de coördinatie opgenomen bij decreet bekrachtigde besluiten van de Vlaamse regering zijn immers te beschouwen als "van kracht zijnde decreten", in de zin van artikel 2 van het terminologiedecreet van 4 mei 1994.

Wanneer door de coördinatie een effectieve wijziging wordt aangebracht in de termen die reeds werden gewijzigd door het terminologiedecreet van 4 mei 1994, moet men in de voetnoot uitgaan van de reeds gewijzigde tekst. Men schrijve aldus, bijvoorbeeld :

- "Art. 9 : decreet van 27 maart 1991, art. 9, gewijzigd bij het terminologiedecreet van 4 mei 1994, art. 2; in § 1 ...; in § 2, eerste lid, worden de woorden "minister, Vlaamse minister, gewestminister" vervangen door het woord "minister", ...".

- "Art. 25 : decreet van 27 maart 1991, art. 22, gewijzigd bij het terminologiedecreet van 4 mei 1994, art. 2; in § 2 wordt het woord "regering" vervangen door de woorden "Vlaamse regering"; in § 3 worden de woorden "naar de vorm" vervangen door de woorden "qua vorm", en het woord "verstrekt" door het woord "gedaan"; in § 4 wordt het woord "regering" vervangen door de woorden "Vlaamse regering"; ...".

4. In sommige voetnoten worden de herkomst van de bepalingen en de wijzigingen die de coördinatie aanbrengt per paragraaf of zelfs per lid of kleiner onderdeel beschreven. Het betreft hoofdzakelijk bepalingen die samengesteld zijn uit meer dan één oorspronkelijk artikel (bijvoorbeeld de artikelen 6, 32 en 39) of bepalingen die berusten op een oorspronkelijk artikel, waarvan een onderdeel werd gewijzigd (bijvoorbeeld de artikelen 22, 27 en 51). Anderzijds wordt deze gedetailleerde beschrijving niet bij alle

bepalingen die zijn onderverdeeld in paragrafen, leden ... toegepast, zelfs al is de herkomst van de onderdelen uiteenlopend (bijvoorbeeld artikel 2), of al bevat het oorspronkelijk artikel gewijzigde en ongewijzigde onderdelen (bijvoorbeeld de artikelen 62, 67 en 80).

Tenzij er uitzonderlijk duidelijke redenen zijn voor een uitgesplitste beschrijving (zie de algemene opmerking 1.2.1. in verband met de belangrijkste wijzigingen die de coördinatie doorvoert met betrekking tot artikel 2), gaat de voorkeur naar een globale aanduiding per artikel van de coördinatie, van de oorspronkelijke artikelen en de wijzigingen die zij ondergingen (enkel die welke noodzakelijk zijn om de oorspronkelijke artikelen te kennen zoals zij bestaan op het ogenblik van de coördinatie); de aanduiding van de wijzigingen die de coördinatie in de oorspronkelijke bepalingen aanbrengt, dient daarentegen wel gedetailleerd te zijn. Aldus worden de voetnoten toch enigszins beperkt gehouden, terwijl het voor de lezer mogelijk blijft zelf de tekst opnieuw samen te stellen.

Het verdient in elk geval aanbeveling een zo eenvormig mogelijk systeem toe te passen.

Het voorgaande kan aan de hand van de volgende voorbeelden geïllustreerd worden :

- "Art. 6 : decreet van 27 maart 1991, art. 2, vierde en vijfde streepje, en art. 6, gewijzigd bij het terminologiedecreet van 4 mei 1994, art. 2; in § 4, tweede lid, worden de woorden "Met" en "wordt bedoeld" ingevoegd

respectievelijk vóór en na de woorden "merchandising-activiteiten" en worden de woorden "activiteiten gericht" vervangen door de woorden "alle activiteiten die gericht zijn"; in § 4, derde lid, worden de woorden "Met" en "wordt bedoeld" ingevoegd respectievelijk vóór en na het woord "nevenactiviteiten"".

- "Art. 22 : decreet van 27 maart 1991, art. 21, gewijzigd bij het kabeldecreet van 4 mei 1994, art. 22; in het eerste lid wordt het woord "onderscheiden" vervangen door het woord "verschillende"; in het tweede lid wordt het woord "informatieuitzendingen" vervangen door het woord "informatieprogramma's" en het woord "alsook" door het woord "en"".

- "Art. 32 : decreet van 7 november 1990, art. 2, 3., 4. en 6., en art. 5, gewijzigd bij het terminologiedecreet van 4 mei 1994, art. 2; in de inleidende zin wordt het woord "hiernavolgende" vervangen door het woord "volgende"; in 1° wordt het woord ...; in 2° wordt ...; in 3° wordt ...; ...; in 11°, eerste lid, worden ...; ...".

- "Art. 43 : decreet van 28 januari 1987, art. 8, § 1, gewijzigd bij het kabeldecreet van 4 mei 1994, art. 25, § 2, en besluit erkenningsvoorwaarden van 11 mei 1988, art. 1, 1°, partim; in § 1, eerste lid, worden de woorden ...; in § 1, tweede lid, wordt het woord ...; in § 2 worden de woorden ...".

Opteert men toch voor een uitgesplitste aanduiding van de herkomst, dan dient in de voetnoten met grote precisie te worden verwezen naar de betrokken onderdelen van de betrokken bepalingen. Een fout die herhaaldelijk voorkomt is dat wordt verwezen naar "art. ..., eerste lid" terwijl "art. ..., inleidende zin" wordt bedoeld (artikelen 32, 39, 41, 52 en 113, §§ 1 en 2). In de voetnoot bij artikel 39 wordt bovendien verkeerdelijk verwezen naar "art. 5, eerste lid" en "art. 5, tweede lid", terwijl artikel 5 van het decreet van 28 januari 1987 slechts één lid - met verscheidene zinnen - telt.

Indien de optie van het ontwerp gehandhaafd wordt, dienen de genoemde foutieve of te imprecieze verwijzingen ook in de concordantietabellen te worden verbeterd.

5. De verwijzing naar de herkomst van de bepalingen in de voetnoten dient uit te gaan van de oorspronkelijke teksten zoals zij bestaan op het ogenblik van de coördinatie. In de voetnoot bij artikel 23 moet worden verwezen naar het decreet van 27 maart 1991, art. 2, tiende en elfde streepje, in plaats van naar art. 2, elfde en twaalfde streepje (decreet van 27 maart 1991, art. 2, achtste streepje, wordt nog meegeteld en de volgende streepjes worden aangeduid als "negende streepje", "tiende streepje" ..., terwijl het achtste streepje werd opgeheven bij het decreet van 15 december 1993 en het oorspronkelijke negende streepje bijgevolg het achtste werd). In de voetnoot bij artikel 87 moet worden verwezen naar het decreet van 12 juni 1991, art. 9, eerste en tweede lid (er

is nog sprake van het eerste, tweede en derde lid, terwijl het oorspronkelijke eerste en tweede lid bij decreet van 15 december 1993 werden vervangen door één lid, waardoor het oorspronkelijke derde lid het tweede lid werd).

Ook in de concordantietabellen dienen deze verbeteringen te worden aangebracht.

6. In de voetnoot bij artikel 22 is de verwijzing naar de herkomst onvolledig. Men schrijve :

"Art. 22 : decreet van 27 maart 1991, art. 21, gewijzigd bij het kabeldecreet van 4 mei 1994, art. 22; in het eerste lid wordt het woord ...; in het tweede lid wordt het woord ...".

7. In de voetnoot bij artikel 41 moeten, voor zover men de herkomst uitgesplitst zou willen weergeven, in 4° de woorden "gewijzigd bij art. 14, decreet van 4 mei 1994" worden weggelaten, aangezien de eerste zin van artikel 7, 3°, van het decreet van 1987 niet werd gewijzigd. Zie met betrekking tot deze voetnoot ook de opmerkingen in verband met de inleidende zin (zie hiervóór, opmerking 4 bij de voetnoten) en in verband met de bepaling sub 2° (zie verder, opmerking 3 bij de niet in de coördinatie opgenomen bepalingen).

8. De foutieve verwijzingen vermeld in de opmerkingen 6 en 7 dienen ook in de concordantietabellen te worden verbeterd.

9. De aanduiding van de door de coördinatie aangebrachte wijzigingen zijn in de voetnoten over het algemeen zorgvuldig weergegeven. De voetnoten bij de artikelen 12, 30, 32, 11°, derde lid (1), 47, 77 en 104 zijn echter op dit punt niet volledig en deze bij de artikelen 30, 32, eerste lid (lees : inleidende zin), en 81 zijn niet helemaal correct.

10. Wanneer in de voetnoot wordt aangeduid dat de verwijzing naar een ander artikel werd aangepast, vermelde men voor de duidelijkheid best ook de betrokken onderdelen van de artikelen (bijvoorbeeld de voetnoten bij de artikelen 13, 34, 86 en 108).

Men schrijve aldus :

"Art. 13 : ...; ...; in § 2 worden de woorden "artikelen 18 en 19, § 1" vervangen door de woorden "artikelen 19 en 20, § 1" en de woorden "artikel 19, § 2" door de woorden "artikel 20, § 2"; ...".

---

(1) De voetnoot bij artikel 32, 11°, derde lid, is wel volledig als met de opmerking 1 bij artikel 32 rekening wordt gehouden.

C. Bijlagen.

Concordantietabellen (bijlagen 2 en 3).

1. Men vervange in de opschriften "concordantietabel" telkens door "concordantie".

2. Zoals reeds opgemerkt met betrekking tot de voetnoten, vermelde men in de concordantietabellen eerst aard en datum van de tekst en daarna het betrokken artikel in plaats van omgekeerd.

3. Ook in de concordantietabellen zal, waar nodig, telkens naar de wijziging bij het terminologiedecreet van 4 mei 1994 moeten worden verwezen.

4. In de concordantietabel van de coördinatie met de oorspronkelijke teksten dient de herkomst van de onderdelen van artikel 2 meer gedetailleerd te worden weergegeven (zie algemene opmerking 1.2.1. in verband met de belangrijkste wijzigingen die de coördinatie doorvoert).

5. In de concordantietabel van de oorspronkelijke teksten met de coördinatie rangschikke men de oorspronkelijke teksten chronologisch (zie de opmerking bij artikel 1 van het coördinatiebesluit).

6. In de concordantietabel van de oorspronkelijke teksten met de coördinatie dient de wet van 6 februari 1987 meer gedetailleerd te worden beschreven. Meer bepaald moet voor een aantal nog niet vermelde bepalingen worden vermeld dat zij voor de Vlaamse Gemeenschap uitdrukkelijk of stilzwijgend zijn opgeheven, of dat zij een opheffings- of wijzigingsbepaling vormen. De bepalingen die een federale bevoegdheid betreffen, dienen daarentegen niet vermeld te worden.

7. In de concordantietabel van de oorspronkelijke teksten met de coördinatie dient een tikfout te worden rechtgezet : de datum van het decreet onder 6° is 12 juni 1991 (niet 1992).

8. De artikelen 14 en 22 van het kabeldecreet van 4 mei 1994 moeten eenvoudig worden aangemerkt als "wijzigingsbepaling" en artikel 25 van hetzelfde decreet als "wijzigings- en opheffingsbepaling".

<u>In de coördinatie niet opgenomen bepalingen (bijlage 4)</u>.

1. In bijlage 4 ("In de coördinatie niet opgenomen bepalingen") dienen de bepalingen te worden weergegeven, rekening houdend met de wijzigingen die het terminologiedecreet van 4 mei 1994 er reeds in aangebracht heeft.

2. De inleidende zin van een bepaling die is onderverdeeld in 1°, 2° ... behoort bij elk van die onderdelen. Bij de weergave van de niet opgenomen bepalingen in bijlage 4 dient de inleidende zin telkens te worden vermeld.

Men schrijve aldus, bijvoorbeeld :

"Decreet van 28 januari 1987.

Art. 2, 8°. Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

8° niet-openbare televisievereniging : een privaatrechtelijke vereniging ...;".

3. Een aantal bepalingen worden gecatalogeerd als "niet opgenomen", terwijl ze in feite wel degelijk in de coördinatie zijn verwerkt. Dit geldt met name voor artikel 3, 2°, van het decreet van 23 oktober 1991 (vervat in artikel 41, 2°, van de coördinatie) en artikel 3, 3°, van hetzelfde decreet (vervat in artikel 50 van de coördinatie).

Ook de voetnoten onder de desbetreffende artikelen van de coördinatie moeten aangepast worden.

4. Een aantal bepalingen die niet voorkomen in de coördinatie moeten worden vermeld in bijlage 4 : artikel 9, § 1, laatste zin, van het decreet van 28 januari 1987, en artikel 2, 6° en 7°, van het decreet van 14 juli 1993.

5. Artikel 12 van het decreet van 7 november 1990, dat de hoofdstukken II en III van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord van toepassing verklaart op de bij dat decreet geregelde uitzendingen, wordt volgens de gemachtigden niet in de coördinatie opgenomen omdat het een federale bevoegdheid betreft. Het Arbitragehof kwam in zijn arrest nr. 14/91 van 28 mei 1991 inderdaad tot de bevinding dat deze bepaling aangelegenheden regelt die tot de bevoegdheid van de Staat behoren.

In beginsel staat het weliswaar niet aan de regering om, ter gelegenheid van een coördinatie, de geldigheid van een door de decreetgever aangenomen bepaling te beoordelen. In beginsel zou artikel 12 van het decreet van 7 november 1990 dan ook in de coördinatie opgenomen moeten worden. De decreetgever zou die bepaling dan zelf kunnen opheffen.

Omdat die werkwijze niet erg praktisch is, kan de regering evenwel, in een geval als het voorliggende, de bedoelde bepaling reeds vermelden onder de in de coördinatie niet opgenomen bepalingen (bijlage 4). In het ontwerp van bekrachtigingsdecreet dient zij dan wel een bepaling voor te stellen, die strekt tot de opheffing van het voornoemde artikel 12.

6. Men passe de concordantietabellen aan in functie van het gevolg dat wordt gegeven aan de opmerkingen 3, 4 en 5.

7. Wijzigings- en opheffingsbepalingen, die inmiddels hun volledige uitwerking gehad hebben, moeten niet in de lijst van de "in de coördinatie niet opgenomen bepalingen" worden vermeld. In de tabel van de concordantie van de coördinatie met de oorspronkelijke teksten (bijlage 2) vindt men bij de gewijzigde en de opgeheven bepalingen reeds een verwijzing naar de betrokken wijzigings- of opheffingsbepaling. In de tabel van de concordantie van de oorspronkelijke teksten met de coördinatie (bijlage 3) dient men bij een wijzigings- of opheffingsbepaling telkens "wijzigingsbepaling" respectievelijk "opheffingsbepaling" te vermelden, in plaats van "niet opgenomen".

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST, P. LEMMENS,	staatsraden,
	J. GIJSSELS, A. ALEN,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur, en door Mevr. R. THIELEMANS, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. W. DEROOVER.